

Borgervæbning, over hvis Udbannelse, Ind-
 øvelse og hele Disciplin vi ikke have nogen
 væsentlig Myndighed. Nu vil man indvende,
 kan jeg antage, at derved, at flere flytte til
 Kjøbenhavn ude fra Landet i en noget ældre
 Alder, vil man her have forholdsvis flere
 Børnepligtige, der høre til Forstærkningen, saa
 at man, dersom man skal lade sig nøie med
 den Forstærkningsbataillon, der er anvist den
 Brigadefreds, der hører til Kjøbenhavn, ikke
 vil komme til, at gaae saa høit op i Alder,
 som ude i Landet. Dertil siger jeg: Vel saa,
 saa have vi altsaa paa det Sted, hvor det
 kan antages at ville være nødvendigt at have
 mere Mandskab, et større Antal Forstærknings-
 mandskab, som man i Krigstid kan formere til
 nok en taktisk Afdeling, og det kan man netop
 gjøre, naar man har rettet Lovgivningen der-
 efter, at Ungen kan blive fri, men at de Alle-
 sammen, uden Hensyn til Tjenesten eller Noget-
 somhelst, staae i Rullen i den bestemte Tid.
 I Krigstid forhindres Krigsministeren ikke fra,
 naar han har det fornødne Mandskab — Nød
 bryder alle Love, — da at danne det som en
 taktisk Afdeling, som han kan bruge et eller
 andet Sted omkring Kjøbenhavn, og det kan
 langt lettere skee, end naar man gjennem Borger-
 væbningen har givet de Vedkommende fri for
 Tjeneste i Forstærkningen. Jeg skal derfor
 meget anbefale mit Forslag. Jeg nærer det
 Haab, at man virkelig i denne Henseende fast-
 holder sit Standpunkt fra ifjor. Jeg haaber,
 at de Herrer ville erindre, at det var et meget
 stærkt Strids spørgsmål ifjor, og jeg haaber
 ikke, at Thinget nu skal indtage en anden
 Stilling; det er nødvendigt, at vi i denne
 Henseende havde Gjennemførelsen af de Prin-
 ciper, som ifjor forlede eller bragte os til at
 gaae ind paa en Bevilling til vort hele For-
 sværsvæsen, som jo ellers var meget for
 høi.

Justitsministeren: Jeg skal ikke for-
 følge den ærede Talers Betragtninger om,
 hvorledes det i militair Henseende vilde være
 rigtigst at ordne dette Forhold; jeg vil kun
 tage Ordet for at modsigte den ærede Taler
 deri, at mine Udtalelser have kunnet gaae ud
 paa, at den ærede Talers Forslag var imod

Krigsministerens Plan. Derom har jeg ikke
 talt et Ord, ligesom jeg ikke har villet antyde
 nogenformelt Plan hos Krigsministeren, naar
 jeg har sagt, at dette Forslag i alle Tilfælde
 foregreb Ordningen, og dette, troer jeg, kan
 siges med Føie. Jeg kan egentlig talt heller ikke
 forstaae anderledes, end at den ærede Taler
 eller Mindretallet selv mener at foregribe
 Ordningen, naar han lægger en saadan Vægt
 paa sit Forslag, som det nu, efter hans sidste
 Udtalelse, forekommer mig, at han gjør.

Foqlsen: Idet jeg tillader mig at hen-
 holde mig til, hvad den høitærede Justits-
 minister nylig udtalte, saavel som hvad han tid-
 ligere har udtalt, og hvad den ærede Ordfører
 har svaret det ærede Medlem for Veile Amts
 2den Valgfreds (Berg), kunde jeg forsaavidt
 spare mig Uleiligheden, idet det forekommer
 mig, at det ærede Medlem er fuldstændig
 imødegaaet, da det har viist sig, at det at om-
 danne Kjøbenhavns Borgervæbning slet ikke
 ligger for i Diebliffet. Det ærede Medlem
 har imidlertid udkastet forskjellige Paastande,
 som jeg ikke troer ere rigtige, og hvoraf jeg
 skal tillade mig at belyse enkelte. Han har
 saaledes sagt, at vi have alt Mandskabet i For-
 stærkningen, men der har det ærede Medlem
 glemt, at dem, der tjene i Kjøbenhavns Bor-
 gervæbning, have vi ikke. Ifjor vilde det
 ærede Medlem have saa mange Solbater som
 muligt, iaar har han faaet for mange;
 han vil have nogle af dem, der ere pligtige
 til at gjøre Tjeneste i Krigstid, fritagne
 derfor. Det ærede Medlem oplæste en Para-
 graph i Børnepligtsloven, som oplyste, at de
 øvrige Borgervæbninger i de faste Pladser
 heri Landet stode under civile Autoriteter, men
 derunder faldt ikke det Corps, som han sigtede
 til, idet han selv oplæste, at Kjøbenhavns Bor-
 gervæbning dannede en Undtagelse, da den
 stod under Krigsministeren, i Krigstid fuld-
 stændig og i Fredstid under hans Tilshyn.
 Naar det ærede Medlem sluttede med, at det
 var lettere for Krigsministeren at udbanne
 disse Mænd, naar de ikke vare i et særligt
 Corps, saa forekommer det mig derimod let-
 tere at bruge dem, naar de ere udbannede
 sammen i en taktisk Afdeling, end naar de